
A ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 18

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Kříž a jména z Fima + svíčka a zápalky, fixy, prázdný balicí papír formátu nejméně A2, text o odpuštění z přílohy.

Cíl

Účastníci si formou písemné diskuse uvědomí důležitost odpuštění pro vlastní život, přičemž je zdůrazněn dvojí pohled: umět odpustit i odpuštění přijmout. Zváží rovněž vlastní postoje k těmto pohledům a jsou schopni hledat – samostatně nebo společně – řešení této problematiky na osobní rovině.

Modlitba

Bože, náš dobrý Otče, možná až příliš často na tebe zapomínáme – a pak už nejsme daleko od vin a hříchů. Ty nám je vždycky odpouštíš, protože nás, své děti miluješ. Ukaž nám ale, jak nejen odpouštět druhým, jak nás to učil tvůj Syn Ježíš, ale jak odpouštět i sobě a jak odpuštění druhých správně přijímat. Dej nám pro tuto obtížnou lekci sílu a odvahu. Amen.

Odpusť nám naše viny – písemný rozhovor

Výhodou této metody je, že diskuse je kvůli písemné formě volnější a její účastníci mají čas přemýšlet, jak svůj názor zformulovat. Nabízí rovněž šanci méně průbojným členům skupiny vyjádřit svůj názor. Díky ní se zároveň dá diskutovat na „různých frontách“.

Velký balicí papír je třeba předem připravit: napíšeme na něj názory k tématu (modlitba) s fiktivními přezdívkami, které provokují k tomu, aby na ně účastníci reagovali. Umístíme je hvězdicovitě do středu papíru, účastníci tak mohou stůl obcházet, číst různé názory a reagovat na ně.

Podněty pro písemný rozhovor na téma „Odpusť nám naše viny“

- Když ten druhý nelituje, tak se nemusí odpouštět. Ale když lituje, pak ano. (Péťa)
- Přítelkyně mě zradila. Rád bych pokračoval jak doposud, odpustit a zapomenout. Ale prostě jí už nemůžu důvěřovat. Něco se pokazilo. (pirat 05)
- Myslím, že je důležitá spravedlnost pro fungování společnosti. Když někdo udělá něco špatného, pak to musí potom napravit, případně musí být potrestán. Jinak je brzy totální chaos. (Evelýna T.)
- Musím odpouštět, aby mi Bůh odpustil? Neumím odpouštět jako Bůh. (nataša)
- Jsem docela slušný člověk. Když tedy já nepotřebuju odpuštění druhých, ale ostatním odpouštím, tak je to pro mě nespravedlivý a „dělám minus-kšeft“. (xxy 123)

V úvodu aktivity přečteme (případně se ve čtení střídáme) text z přílohy. Každému dáme silnější fix a vysvětlíme postup.

Náš tichý rozhovor funguje jako internetový „chat“. Všichni máte v ruce tužky a můžete písemně reagovat na názory, které vidíte před sebou. Kdykoliv na papír něco připíšete, šipkou vyznačte, komu odpovídáte; samozřejmě můžete reagovat i na připsané komentáře kohokoliv ze skupiny. Svůj příspěvek vždycky označte – můžete se podepsat, nebo si také zvolit nějakou přezdívku.

Kdyby účastníci zpočátku málo reagovali na podněty, můžeme sami přispět připsanou otázkou. Aktivita končí ve chvíli, kdy účastníci už po nějakou dobu nepřidají na papír žádný komentář. Diskusi nekomentujeme, cenné jsou názory, které si účastníci sami čtou a zasazují do osobních kontextů.

Závěrečná modlitba

Na závěr si můžeme společně zazpívat píseň **Prosíme, odpusť nám hříchy** (MH 206, Koinonia 100a, <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/991/prosime-odpust-nam-hrichy>).

Můžeme poté navázat spontánní modlitbou chval, díky nebo proseb.